

Szint alatt

[2014. július]

reumás alkarban ahogy sajog
egy hajdani boldog zöldgally-törés
a szív zavartan ahogy feldobog
mint mellkasra mért óriás ütés
évekig érintetlen terület
tűz a faggyal hirtelen összeérik
most zsibbadós-kéjesre elvakarjam
vagy jegeljem inkább
egy újabb nemzedéknyit?

e szétterült szürkére kopott aszfalt
azt hittem rég megdermedt bennem is
s most határaid függőlegesen mozognak
mint ingatag mocsárba süppedés

most sokkal több vagy – völgyek gyűrt hegyek
tudatalatti fojtott rétegek
a magadba szállás homlokráncai
s most akarjam megkövülj így maradj?
hajnal legyen? csönd legyen? hangulat?
hó szálljon minden kutyaszarra?
merre menjek? mit hazudjak hazám?
lebegjek csak a hó színén tovább vagy
induljak mélyre a szar nyomdokán?

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Kiss-Pál Klára

Látó Szépirodalmi Folyóirat